

Преди 50 години
21 януарий, 1886

БУКУРЕЩЪ. Хлебът започна да се продава отново на по-ранната цена. Първото предрепреждение на общинските власти остана без резултат. Едва когато общината пристъпи към конфискуване на всички хлѐб, продаван на по-висока цена, хлѐбарите се примираха и започнаха да изпълняват наредбата на общината.
БУКУРЕЩЪ. Поради протестите на чуждите компании, досегашните размери на таксите върху петролните кладенци остават същите. Ще се плаща годишно по 24 лей на петролен кладенец, което е една абсолютно निщожна цена.

ВАРНЕНСКИ НОВИНИ

Гл. РЕДАКТОРЪ: В. ЮРКОВЪ

ОСНОВАНЪ 1912 Г.

ТЕЛЕФОНЪ № 121

ТАРИФА НА „ВАРНЕНСКИ НОВИНИ“

ОБЯВЛЕНИЯ: търговски 1-50 кв. см.
О Ф И Ц И А Л Н И 2-50 лв.
ВЕНЧАЛНИ И ГОДЕЖНИ на публикация 70 — лв.
ЧЕСТИТКИ И ИМЕННИЦИ 30 — лв.
АБОНАМЕНТЪ: за година 300 — лв.
ЗА 6 МЕСЕЦА 160 — лв.
ЗА 3 МЕСЕЦА 100 — лв.
БАЛАНСИ и пр. по споразумение

Една историческа и отъ голѐмо значение за бъдещето на България речъ на ген. Златевъ

Интересътъ на българскиятъ народъ къмъ тази речъ. Защо стана промѣната на 19 май и кои сж причинитѣ, които наложиха промѣната на 22 януарий. Въ името на какво дойде 19 май и какво бѣ управлението на Кимонъ Георгиевъ. Предупрежденията на армията. Предупрежденията въ Шипка, Плъвенъ и въ Военния клубъ на Нова година въ София.

Речта на м-ръ председателя генералъ Златевъ, се очаква съ извънредно голѐмо интересъ отъ цѣлия български народъ.
Този интересъ се повиши до такава степенъ, въ последнитѣ дни когато стана известно, че ген. Златевъ, ще отговори на бившия президентъ Кимонъ Георгиевъ, направени едва дни преди датата която е определена за програмна речъ на ген. Златевъ.
Съобщението, че речта му бѣде предавана по радиото, привлече хиляденъ народъ въ градската градина предъ театъра, където радиостанцията бѣ поставила два високоговорителя.
За нещастие, обаче, телефонната верига София — Варна бѣ силно повредена и чуването по радио Варна се струдни твърде много.
Началника на Варненската радиостанция г. Бръснаровъ положи особени усилия за да се странятъ тѣ смущения по линията, но това не зависеше отъ неговото желание.
Предупреждението по линията бѣ повредено изключително отъ Варненската станция.
Слава къмъ 11 ч. и 10 минути речта по телеграфната линия на намаляха, и речта на председателя можа да се чува сравнително по чисто.
М-ръ председателя споредъ това се чуваше по радио София бѣ посещаватъ съ бурни аплодисменти и ура.
Въ своята речъ г. Златевъ, каза д-ругото каза:
Цѣлитѣ и задачитѣ на 19 май можаха да се постигнатъ единствено чрезъ прокарване на една пълна хармония между Царя, армия и народъ.
Това можеше да стане единствено съ запазването на взаимното доверие и искрено отношение горнитѣ три върховни елемента на държавата. Предметна на това армията на 19 май постави категорически и недвусмислено следнитѣ условия:
Неприкосновеностъ и пълно уважение на установенитѣ конституционни свещени принципи.
Участие въ кабинета на представителите на народа извънъ измѣжду най-първитѣ политически партии.
Движението на Цанковитѣ и земеделцитѣ и демократитѣ да не станатъ дни на творческа дейностъ, които въ срав-

нение съ миналата парламентарна дейностъ ще останатъ паметни и ще оставятъ дълбоки черти въ нашия обществен животъ.
Изложиха се на нѣколко пжти мероприятия които новото правителство си бѣше поставило за целъ да проведе.
Вие сте свидетели на всичко онова което се приложи отъ 19 май до днесъ. Това дѣло се посрещна толкова добре, не само отъ широкитѣ народни маси но и отъ първитѣ в о д а ч и на бившитѣ партии, които признаха това на нѣколко пжти не само лично предъ менъ, но уверенъ съмъ, че сж сторили това и предъ васъ.
И при това положение изпъкна въпроса:
— Защо дойде промѣната на 22 януари?
Бившиятъ министъръ председател Кимонъ Георгиевъ въ своитѣ изявления—първо предъ чуждия печатъ, а следъ това и въ нашия печатъ даде следнитѣ обяснения за промѣната отъ 22 януарий:
„Въ средитѣ на кабинета се появиха напредѣкъ две разбирания относно състава на кабинета и неговата физиономия.
Първото разбиране претендираше, че е необходимо въ кабинета да има повече представители на армията като по този начинъ ще й се даде възможностъ да проведе собственото си дѣло съ едно по точно разбиране на неговия духъ и смисълъ.
Другото разбиране считае че е едно по-широко застъпване на армията, въ кабинета ще й даде една по военна фасада и съ това би се уредило значително на вътрешнитѣ задачи на управлението и целитѣ на външната политика.
Въ последния моментъ на дѣния първото разбиране. Тѣй като азъ бѣхъ привърженикъ на второто, трѣбваше да поднеса оставката на кабинета.
Това даде възможностъ да се състави кабинетъ отъ сегашния министъръ председател генералъ Златевъ.
Отговаря ли всичко това на действителността? Като войникъ азъ ще изложя фактитѣ тукъ предъ васъ както си сж на обществена преценка. Разтурянето на В. М. Р. О. и въоръжаването държавната властъ въ цѣлата територия на царството.
По този пунктъ правителството си и з п л н и възложената и задача съ тактъ, умения и дисциплина. Резултатитѣ бѣха пълни и неочаквани.
Това стана безъ да се даде нито единъ вистрелъ, нито една жертва и безъ да се прилѣе нито капка кръвъ Мѣрките и нарежданията са отнасяха еднакво до едното и другото крило, обаче привърженицитѣ на разтуреното протоговеристко крило се оставиха свободни и почнаха да проявяватъ дейностъ каквато бѣ забранена за членоветѣ на другото крило.
Нѣщо повече, на тѣхъ се позволяваше носенето на оръжие, даваше имъ се такова, тѣ се настаняха на служба,

разхождаха се съ държавнитѣ автомобили и с открити листове се появяваха въ помещенията, въ които бѣха арестувани тѣхнитѣ противници михайловисти.
Тѣ се самозабравиха. Членоветѣ отъ тѣхната група открито почнаха да заплашватъ органитѣ на политическата и военна властъ. И почнаха да заплашватъ съ убийство разни търговци.
Доживѣхме да видимъ да се преследватъ хората отъ едното крило на хората отъ другото крило, да слѣватъ съ своята дейностъ своитѣ спасители въ лицето на армията полицията и стражата. Тѣ почнаха да формиратъ терористически групи да ги въоръжаватъ и поддръжатъ.
И се достигна до тамъ че тѣ почнаха да заплашватъ добрия редъ и спокойствие на държавата. Тѣзи факти сж първата причина за смѣната на 22 януарий.
Тукъ му е мѣстото да заява и открито и ясно и на двѣтъ крила на разтуренитѣ М. Организации, че тѣй както сегашното, тѣй и всѣко друго правителство въ бъдеще нѣма да п о з о л и вече да се повтори позора на миналото и че всѣки ще бѣде поставенъ на мѣстото му което заема въ страната и което законитѣ му определятъ.
Въ стремлението за по бързо прокарване на нѣкои стопански реформи и упражняване контролъ при прилагането на тѣя реформи, които бѣха легнали въ основата на промѣната на 19 май се наложи малко по-късно смѣната на нѣкои министри отъ кабинета.
Това се поиска отъ бившия м-ръ председател Кимонъ Георгиевъ. Той обаче отказа, съ което поради с ъ м н е н и е въ и с к р е н н о с т ѣ т а и целесъобразността на нѣкои мероприятия съ оръжови трупи и оръжови фурнири. Това бѣ втората причина за промѣната на 22 януари.
Нашето желание бѣше дѣлото на армията да намѣри подкрепата на движението на Цанковитѣ, земеделцитѣ и демократитѣ.
Обаче м-ръ председателя поиска да му се дадатъ неограничени права. Той поиска правата му да се разширятъ до тамъ щото да има право да назначава и уволнява министри, никой министъръ да не може да се яви предъ Негово Величество безъ неговото разрешение и нещо повече уволняването и назначаването на офицеритѣ отъ армията да става отъ министъръ председателъ.
Той се мотивира че така било въ Италия. Всички права и прерогативи които Н. В. има по конституцията трѣбвало да бѣдатъ суспендирани и да му бѣдатъ отнети.
Виждйки че нейния мандатъ оръ излиза отъ рамкитѣ поставени му преди и следъ промѣната отъ 19 май, армията не може да се согласи съ даване такива прерогативи на м-ръ председателя К. Георгиевъ.
Това бѣше третата причина за промѣната на 19 май.
Ръководитѣ се отъ основната идея която бѣ легнала

въ проектно-наредбата—законъ за цензурата на печата Министъръ председателя бѣ външилъ на органитѣ които р ж к о в о д я т ѣ последната и печата още презъ юлий 1934 година да не допускатъ да се проявяватъ въ печата фотографитѣ, които илюстриратъ обичаята на народа къмъ Н. В. Царя.
Това провокираше на чувствата на народа създаде недоверие, брожение и недоволство къмъ нѣкои водители на новата властъ.
Тѣзи провокация на народната душа да и чувствата къмъ Н. В. Царя и безграничната любовъ къмъ него, които бѣха тѣй спонтанно изразени на Шипка, въ Плъвенъ и на новогодишния балъ въ София целѣха да корегиратъ политиката на министъръ председателя къмъ Короната, но когато се видѣ, че този опитъ не помогна и че упорството надѣлява надъ разума и че чувствата доминиратъ надъ ума, армията поиска мандата отъ бившия министъръ председател Кимонъ Георгиевъ и го остави той самъ да си тегли послѣствията отъ това.
Това бѣ четвъртата причина за промѣната отъ 19 май.
Нѣма да се спирамъ върху нееднократнитѣ опити отъ страна на К. Георгиевъ да се обсеби министерството на Вжт решитѣ работи и Военното. Обстоятелство което още по вече усили недовѣрието ни къмъ него.
Армията схвана че недостатъчно е представена въ кабинета и поиска още двама представители съ което тя мислеше че ще си осигури спокойствието и контрола надъ държавата.
Това се налагаше и за избѣгване на единъ вътрешенъ конфликтъ който можеше да доведе до нежелателни резултати. Това бѣ главната причина за промѣната на 22 януари. Азъ нѣма да анализирамъ по-подробно тѣзи причини.
Другъ въпросъ. Въпросъ, който тѣй живо интересуваше всички граждани поради тѣмнитѣ и неясни отговорни и изявления отъ различни отговорни и неотговорни фактори, които създаваха незадоволства въ всички среди.
Това бѣ въпроса за формата на управлението Републиката или конституционна монархия?
Този въпросъ никогато не е билъ слаганъ на разрешение и не вървамъ че щеше да се постави при днешното политическо положение на балканитѣ. Ако той съществуваше въ главата на двадесетина души, не т р ѣ в а да му се отдава значение и да се подвеждаме по тѣхния умъ. Този въпросъ трѣбва да бѣде разрешенъ само за външния святъ, който не познава добре нашата действителностъ.
Той трѣбваше да бѣде сложенъ, за да хвърли свѣтлина върху събитията на нещата отъ 19 май насамъ и да разсѣе заблуденитѣ, което съществуваше по този въпросъ.
Вѣрно е, че въ миналото този въпросъ излизаше отъ време на време на сцената въ изборната платформа на нѣкои политически партии не съ-

огледъ на държавнитѣ интереси, а съ огледъ на частнитѣ такива и предизборната демагогия.
Това се потвърждава отъ обстоятелството, че в миналото всички партии, които сж били горе долу принципални поклонници на републиканския режимъ, когато сж идвали на власт, и когато сж действували като о т г о в о р н и държавници, винаги сж били за една конституционна държавна, имайки предвидъ българската действителностъ и условията при които се намираща нашата държавна.
При миналото правителство въпроса за република не е повдиганъ и официално не е поставянъ за разглеждане. Обаче, ограниченитѣ и цензурата и още други съществителни факти и изявления, които отговорни и неотговорни фактори правеха за бжещето управление на страната и стремехъ да се ограничатъ прерогативитѣ на държавния глава, показваха, че не ще изведе страната на добъръ край.
Правителството което имаме днесъ заявява, че то е против републиката и държи за конституционната монархия.
Правителството решида пристъпи къмъ създаването на единъ върховенъ институтъ, въ който ще бѣде представенъ цѣлия народъ, като изразъ на неговата морална сила.
За да се осъществява това, всѣки български гражданинъ ще бѣде приобщенъ къмъ тая или оная организация, въ зависимостъ отъ епоспособнитѣ или професията си.
Новото правителство си поставя така задача да подчини интереситѣ и действията на всѣки отдѣленъ гражданинъ на общитѣ интереси на държавата и народа.
За избѣгването на противоречията между отдѣлитѣ стопански организации, ще бѣде включенъ и единъ корективъ, представляващъ политическия елементъ, който ще служи като гаранция за едно по-широко и по-правилно разбиране на общитѣ национални интереси.
Правителството ще пристъпи къмъ осъществяване на каквото и да било свое мѣроприятие само следъ обстойно и пълно проучване и следъ като подлага всички свои проекти на една обстойна преценка. То ще проучва най-старателно и всички ония форми, които иматъ за целъ да се привлече цѣлия народъ къмъ едно широко участие въ управлението.
Въ тоя си пжтъ ний нѣма да се ръководимъ отъ тая или оная чужда форма, а единствено отъ установенитѣ и проявенигъ презъ течение на вѣковетѣ особености на българския народъ.
Въ всѣка своя дейностъ правителството ще се съобразява съ оставенитѣ ни отъ историческата поуки и изпитания на българския народъ.
Правителството ще се ръководи също така отъ съзнание за народната воля и че създаването на новата българска държавна може да стане само при осъществяването на

тази народна воля.
Правителството ще бди за най-строго изпълнение на законитѣ, които ще се прилагатъ съ строгостъ—еднаква за ония, които ги прилагатъ, както и къмъ ония, спрѣмо които тѣ се прилагатъ.
Въ тази своя дейностъ правителството ще потърси поддръжката на цѣлия народъ, като го призовава да се отдаде въ служба на Отечеството съ оная безгранична преданостъ и вѣрностъ, за която е давалъ толкова пжти доказателства.
Ний ще искаме всѣки добъръ българинъ да стане вѣрненъ сътрудникъ на правителството за извеждане на добъръ край на тази наша велика задача.
Всички ония, които сж чужди на нашитѣ исторически традиции, които не живѣятъ, за да отдадатъ своитѣ сили, с особености и опитностъ въ служба на народа и държавата и ще правятъ опитъ да рушатъ онова, което най-добре отговаря на народнитѣ интереси и на народната воля, тѣ сж врагове на народа ни и тѣ ще бѣдатъ преследвани съ всичката строгостъ на законитѣ.
Правителството ще постъпва къмъ разрешението на поставенитѣ му задачи само следъ дълго и обстойно проучване и обсъждане и то се надѣва да получи пълното сътрудничество на всички добри синове на българския народъ.
Новата българска държавна не ще бѣде нито класова, нито партизанска, тя ще бѣде една една и единодушна организация на цѣлия български народъ, като всички сили ще бѣдатъ насочени само къмъ едно—създаването на колкото се може повече материални и духовни блага за българския народъ, издигане колкото се може по-високо на изпитания български духъ.
Правителството въ дейността си ще бѣде силно. То не ще бѣде прѣко зависимо, както въ миналото, отъ настроенитѣ на улицата, нито на неотговорни фактори. Всички негови дѣла ще бѣдатъ пропити отъ съзнанието на голѣмата отговорностъ, която носителитѣ на властятъ носятъ. То ще бѣде напълно свободно отъ каквато и да било демагогия. Напротивъ, то ще преследва съ съ всички сили демагогията, а ще се стреми навсѣкжде и всѣкога да даде преднина на компетентността.
Всички решения на правителството ще бѣдатъ твърди и ще се изпълняватъ съ енергия, защото тѣ ще преследватъ единствено върховнитѣ интереси на нацията, а не интереситѣ на тая или оная групировка или поддѣление на народа. Тѣ ще иматъ за цѣль едно колкото се може по-разумно използване на всички честни народни сили, едно максимално прилагане на националната енергия за постигане на максимумъ духовни и материални блага за българската общностъ.
Преди всичко правителството ще се стреми да култивира единъ здравъ националенъ духъ (Следва на 2-ра стр.)

Шансовете на опозиционерите в Югославия

сж много добри. Влиянието на главните съюзници на Мачекъ

България 23. Опозиционерите около д-р Мачекъ се съвещават непрекъснато. Шансовете на д-р Мачекъ в Хърватско сж повече от сигурни. Неговите хора непрекъснато сноват от град на град и от село на село, посрещат навсякъде с ентузиазъм от населението.

Съюзниците на Мачекъ също така се ползват с голямо влияние върху населението на Югославия. Така например, бившият м-ръ председател Люба Давидович, водач на сръбските демократи, е много добре поставен

в Сърбия, където той е известен като един стар и вестен политик, Макаръ чиеговата партия от 6 февруарий, 1923 г. до днес даде твърде много политики на правителството, Люба Давидович все пак занаят голямо си влияние в Сърбия, плато си в Шумадия.

Иванъ Ивановичъ, водач на сръбските земеделци, е много добре поставен върху земледелците в Босна и Херцеговина.

Котленската седънка

в Варна

Не напрасно традиционната котленска седънка се очаква всяка година с нетърпение от многобройните „горнячени“ и техните зетьове и снахи.

Тукъ всяка година котленци се събират, за да си спомнят за славното минало и хубавите традиции на котленския край и да внесът една освежителна струя в своята мотонна дълбочина.

Тази година котленската седънка в Варна като че ли стопли повече сърцата и като че ли разведри по силно душите на котленци.

Снощи в Юнашкия салон седънката на котленци, за разнообразие от други години, се отлич с една хубава, мила картина, представляваща котленска седънка още от епохата на турското робство

Стари и млади котленки, облечени в своите живописни, пестроцветни сукмани, предъ обичайната им камина, в която пламни буенъ огънъ, припомниха ония моменти от турското робство, когато котленци, наредъ с своите братя и бащи поддържаха жив и буден българския дух и градъха основите на нашето възраждане.

Тази сценка предизвика у миление и истинския възторгъ върху многобройните посетители на седънката.

В литературната част, която бѣ проведена отлично, взеха участие: — г-ца Роза Попова, ученичката Мэринка Георгиева, Д Младенов, Стефанъ П. Стояновъ, котленският музикантъ циганинъ Капиновъ, г-жа Дюлгерова и други.

Седънката бѣше посетена отлично и завърши призори, върху една най-задушвена атмосфера.

Мебелния склад на Асенъ Влаевъ

на ул. Царъ Симеонъ (бивша Гургулятъ № 26)
отъ 20 т. м. до 10 мартъ пуца всички мебели съвременно производство
отъ сухъ материалъ на подпосуемни цени
Посетете да се убърите.

Приематъ се и разни поръчки за мебели.

Държавно Училищно Къно — Клонъ Варна

Отъ понеделникъ, 25. II. започва проектирането на разкошния музикаленъ филмъ

ПАГАНИНИ

Съ музика отъ Францъ Лехаръ и прекрасната игра на Иванъ Петровичъ и Мария Белингъ.

Начало на дневните 2-30 и 4 часа, вечерното 8-30 часа

Варн. градско общинско управление

Обявление № 4162

На 16 день отъ публикуване настоящето в „В. Новини“, до 15 часа в тържната зала на Варненската градска община ще се произведе търгъ съ тайна конкуренция, за отдаване на предприемачъ събиране таксите отъ превозните средства — 1 VI 1935 год. до 31 XII 1935 год.

Първоначалната цена е 70,000 лева.

За правоучастие се изискватъ документи съгласно З. Б. О. П. и залогъ 5 на сто въ банково удостоверение.

Всички разноси: публикация, гербъ, данъци и пр. сж за сметка на предприемача.

Поемните условия се виждатъ въ общината.

Гр. Варна, 22 II. 1935 година

1—1 **ОТЪ ОБЩИНАТА**

Николаевско общинско училищно настоятелство

Обявление № 2

Николаевка, 17. II. 1935 година.

Училищното настоятелство обявява на интересуващите се, че на 11 день отъ публикуване настоящето, отъ 14 до 18 часа въ училището, въ с. Водица, Варненско, ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ експлоатацията на училищните имоти (въ с. Водица) за две стопански години, отъ 1 януарий 1935 год. до 31 декември 1936 година, а именно: 1) Нива въ землището на с. въ мѣстността „Петкова кория“ отъ 504 декара. 2) Училищно дворно мѣсто, въ с. Водица, отъ 4 декара. Първоначалната цена ще се опредѣли въ деня на търга отъ самата тържна комисия. Залогътъ за правоучастие въ търга е 10 на сто върху оценката. Законътъ за БОП е задължителенъ. Разноситъ по публикацията и др. сж за сметка на наемателятъ. Тържните книжа могатъ да се видятъ всички присъственъ день въ канцеларията на училищното настоятелство.

ОТЪ НАСТОЯТЕЛСТВОТО

Една историческа и отъ голѣмо значение за бъдещето на България речъ

(следва отъ 1-я стр.)

предъ всичко въ рамките на добре разбранитѣ интереси на българския народъ. Всѣки добър българинъ ще трѣбва да бѣде готовъ да се жертва предъ олтара на отечественитѣ интереси, но не по принуждение, а като единъ свободенъ израз на вътрешното убеждение и съзнание на всѣки отдѣленъ българинъ.

Ето защо правителството се надѣва: увѣрено е дори да намѣри пълното сътрудничество на цѣлокупния народъ.

Отъ общата политика на правителството ще бѣде всички по близки или по-далечни мѣроприятия, които то ще иска да прокара, на първо мѣсто ще трѣбва да отбѣлжимъ че външната политика на българското правителство, провѣждана до 22 януарий, си остава непромѣнена.

Българскиятъ народъ в своето огромно мнозинство държи за дѣлото на мира и за споразумение съ всички свои съседни държави. Той е готовъ да сътрудничи съ всички държави споредъ силитѣ и възможността си, за да даде възможностъ да се осъществи всѣка инициатива която, като му гарантира правата дадени му отъ мирнитѣ договори, цели да се организира едно международно разбирателство въ рамките на ОН.

Ний си оставаме най-искрени привърженици на ОН и виждаме въ него единствения авторитетенъ центъръ за една системна служба въ полза на общия миръ.

Наредъ съ това, новото правителство ще работи съ всички сили за поддържането на приятелски връзки съ всички свои съседи.

Следъ дълги години на вражда и липса на каквото и да било споразумение между съседнитѣ народи настъпи споразумението между българския и братския югославянски народи.

Постигането на тѣва добро дѣло се дължи до голѣма степенъ на изпълнената съ голѣма държавническа мъдростъ и предвидливостъ инициатива на Негово Величество Царъ Борисъ и на покойния югославянски кралъ Александъръ.

Двата съседни народа разбраха, че само съ провеждането на една обща воля ще може да достигнатъ до пощастливо бъдеще.

Това разбирателство между българския и югославския народъ, което почива върху взаимното и равноправното третиране като отдѣлни самостоятелни държави, ще крѣпне и ще се развива, съ пълното разбиране, че отдѣлнитѣ интереси ще трѣбва да бѣдатъ подчинени на общитѣ.

Безпокойствието на раздръжението, което нашето разбирателство съ югославския народъ предизвиква въ който и да билъ съседъ напълно основателни.

Съ нашата южна съседка Турция ний искеме да живѣемъ въ приятелство. За насъ това не сж празни думи и една кухна форма.

Ние също така искаме най-искрено да живѣемъ въ миръ и разбирателство съ всички наши останали съседи.

Българскиятъ народъ е чужд на всичко въ което нашитѣ южни съседи ни подозиратъ и за което турскиятъ лещкъ не веднъжъ си е нахвърлялъ яръхъ насъ. Ний сме чужди на всичко това и ний се надѣваме, че турскиятъ държавиници и политикитѣ, въ чиято мъдростъ и предвидливостъ азъ дълбоко вѣрвамъ, ще съумѣятъ до разсѣятъ тази атмосфера на недобро вѣрвѣ върху турския народъ.

Политиката на България спрямо северната ни съседка Румъния сжщо така е пропита отъ волята и дълбокото съзнание на приятелство и разбирателство.

Следъ срещата между двата наши суверени на 30 ноември 1933 г. въ Русе следъ посещенияето на Царя и Церицата въ Букурещъ презъ м. януарий 1932 въ Букурещъ, следъ посещенияето на г. Титулеску въ София през ноември миналата година ний имаме всички указания за общитѣ добросъседски отношения и за по добри отношения между двата народа.

Въ нашето желание съ Румъния лежи до голѣма степенъ и признателността, която изпитваме къмъ румънския народъ и на династията му за заслугитѣ и за жертвитѣ, които тѣ сж дали за нашето Освобождение.

Ний се надѣваме, че висящитѣ въпроси между насъ и Румъния ще бѣдатъ разрешени въ духа на взаимно зачитане. Голѣмъ приносъ къмъ тази целъ ще даде и твърдото желание на възгарския народъ за миръ и солидарностъ съ неговитѣ съседи.

Нешитѣ отношения съ всички наши съседи сж добросъседски и коректни.

Нашето правителство отъ своя страна ще направи всичко зависящо отъ него за да може да се пристъпи къмъ едно разумно уреждане на всички висящи въпроси между насъ и съседитѣ и на откриване на възможността за едно пълно стопанско и културно сътрудничество тежду българския народъ и всички негови съседи.

Писаното отъ гръцкия печатъ презъ последно време противъ насъ азъ ще го оти на мълкомъ, защото то преди всичко се опѣверга отъ официално мѣсто отъ Атина. Действителното състояние на нашитѣ пѣтица пълната липса на каквито и да било вѣоружения у насъ сж едно пълно и категорично опровержение за всички подозрения, изказани отъ южната ни съседка.

Съ всички останали държави България желае да поддържа връзки на най-голяма лоялностъ. Нашето честно и коректно изпълнение на всички наши международни задължения е общопознато.

Ний преследваме, като суверенна държава, да служимъ въ полза на балканския и европейския миръ.

При тѣя наши старания ний съвсемъ нѣма да забравимъ нашитѣ вътрешни вътрешни задължения, поети отъ режима установенъ на 19 май и следвани най-точно отъ тоя на 22 януарий.

Нашата върховна целъ е да се постигне пълно единство, което да съедини и обедини енергията на цѣлата нация, като се насочи всѣки отдѣленъ синъ на народа да служи на общитѣ интереси, а не на частнитѣ такива.

Както казахъ и по-рано, под чертавамъ още веднъжъ, че новата държава нѣма да бѣде нито класова, нито партизанска. Ний искаме да впренемъ цѣлата обществена енергия въ обща служба на новата държава, за да се създаде една неразривна хармония между всички национални институти и сили.

Всѣка дейностъ на правителството, въ изпълнение на начертания планъ, ще има предъ видъ само интереситѣ на българската общностъ, а не на отдѣлнитѣ индивиди.

М-ръ председателя ген. Златевъ се спрѣ подробно на теорията за обществени и частни интереси като каза, че днешното правителство ръководено отъ върховнитѣ обществени интереси на нацията ще се стреми да утвърди въ страната социаленъ миръ, който ще премахне класовитѣ различия.

Новото правителство, казатой, ще установи една политика на системно покровителстване на икономически слабитѣ и ще се намѣрятъ съ средства, за да се отстранятъ социалнитѣ несправди.

Частната инициатива ще бѣде поощрявана, но ще бѣде гарантиранъ и хлѣба на всички членове на държавата и ще имъ се даде възможностъ да се издигнатъ духовно.

Правителството ще се стреми да премахне различията между селото и града.

Нашето село, което е основата на държавата, не е било обектъ на системни грижи отъ страна на досегашнитѣ управления; да се издигне въ културно и стопанско отношение; да се гарантиратъ добри връзки между селото и града; да му се даде ефтинъ кредитъ, да подобри рационалното обравотване на земята, да поовиши и стойността на селското производство и да се създадатъ пазари за земеделския трудъ — ето нашата политика по отношение на българското село.

Ние ще се стремимъ да подобримъ моралното и мтериално положение на българскитѣ граждани на първо мѣсто на занаятчинитѣ работничитѣ, индустриалцитѣ, търговцитѣ, които като отдѣлно или групово сж отъ голѣмо значение за обществения животъ на нацията; да спечелимъ за една безаветна служба на нацията всички държавни и обществени служители.

Отъ тѣхъ държавата ще черпи сили за една политика на истински реформи въ областта на администрацията, правосъдието и финанситѣ която ще гарантира едно здраво и стабилно управление.

Да преустроимъ учебното дѣло въ страната и го нагодимъ къмъ стопанската сруктура и духовния животъ на

България, и да приобщимъ усилията на учащата се младежъ съ тѣя на казармата, за да може подрастващото поколение да бѣде една здрава гаранция за преуспѣването на България.

Ние ще създадемъ условия за създаване трудъ на всички български граждани въ областта на стопанството, културата, занаятното трудѣ не е само средство за препитание, а е единъ общественъ дългъ.

Една стъ голѣмитѣ грижи на правителството е да бѣде затвърдено доверие на страната предъ чудиз франсовъ свѣтъ. Нѣма да имаме никакви инаненди въ стопанството законотелство и когато се прави нѣкоя реформа тя ще бѣде добре обмислена и безъ каквото и да било сътресение въ стопанския животъ.

Правителството държи здраво за запазване стойността на нашата монета. Въпреки всичко златната наличностъ на българската Н Банка остава запазена.

Правителството ще положи усилия да постави единъ възможенъ по реаленъ бюджетъ. То ще се грижи съ всички възможни средства за създаване и запазване на кредитното дѣло на страната. Трѣбва да се стабилизира довѣрието между кредититори и длъжници. Предприетата реформа за славене на милионитѣ банки ще бѣде засилена.

Ще се разшири вноса да да се увеличи износа. Това ще бѣде и ето отъ специалнитѣ грижи на правителството.

За подобрене на земеделското производство и за увеличаване на хощаността на земеделското стопанство, вътрешната търговия и експорта трѣбва да се намירה тѣсно сътрудничество.

Тукъ м-ръ председателя се спрѣ на дѣлото и полчерта, че за да може правителството да изпълни своитѣ пазоски реформи е необходимо е всички пазоски деятели, индустриалци, търговци да приобщатъ усилията си съ тѣя на правителството за да може стопанския животъ и материалното издигане на нацията да бѣжатъ постигати по-скоро.

Въ края на своята речъ м-ръ председателя спомени за грижитѣ на правителството, ще положи за всички които както се изразява основания ст. лѣвъ на нашата е едно възхвално държавно национално благо.

Църквата е играла историческа роль въ нашето възрождение и тя споредъ нѣтъ председателя и за нѣмъ ще играе голѣма роль въ крѣпне и за възхода на нашата държава.

Накрая м-ръ председателя ген. Зоатевъ завърши своя речъ съ възгласа:

— Да живѣе България!
— Да живѣе Негово Величество Царя!

Тѣя последни думи на г. генерала вѣха заглушени отъ нескончаеми ржкоплексания бурни овации, които продължиха близо 5 минути.

Неговата речъ бѣ прекъсана сжщо тако съ бурни овации много често и главно когато засегае въпроса за бѣшото управление на Кино Георгиевъ и когато подчертаваше, че днешното правителство стои здраво задъ своя дѣжавенъ Глава — Негово Величество Царя.

Събраието бѣ открито съ национална химнъ изпълненъ отъ Родина — подъ диригентството на Асенъ Найденовъ.

Селона бѣ препълненъ отъ много граждани, между които всички министри, членозетѣ на дипломатическия корпусъ, наши и чуждестранни журналисти, вицекънцественици и други.

Селона е разкошно декориранъ съ национални трицветни знаменъ съ зеленина и съ портрета на Царя.

Поставени сж сжщо така кокетъ и вензелитѣ на Царя Ивана и Н. Ц. В. княгиня Мария Луиза.

Преди да посетите магазинитѣ, които рекламиратъ посетете първо вѣ газетитѣ „РУЖЪ“ подъ хотелъ Музея който ви предлага най-хубави здрави горни ризи отъ майсторски ръка и всички галантерийни стоки на извъредно ниски цени.

Посетете българската национална вечеръ на 2 мартъ. Бовъ къмъ Родина!

МЕБЕЛИ

Всички видове мебели хубаво качество ще намѣрите въ

Столарската общностъ

Магазинъ се намара въ общия складъ на кооперационитѣ при Варн. кооп. банкъ. Изработка солидна и гарантирана. Приематъ се и поръчки.

Посетете 1—0 магазина!

Букурещъ 23. В. „Курентул“ съобщава, че въ Румънския парламентъ е внесено предложение за изгонването отъ Румъния на бившия руски посланикъ (отъ царско време) Поклевски-Козель.

Варненски Общински Театъръ

24 февруарий

НАЧАЛО 8-30

БОРИСЛАВЪ

историческа пиеса въ 5 действия отъ Ив. Вазовъ

РОНИЧЕСКАТА БОЛЕСТ НА ЕВРОПА

Що в Европа по настъпеще не може да се дойде до трайно разбирателство.

тата от Остинъ Чембърлейн по най-новитъ събития въ Европа)

Лондонъ, февруарий, 1934 г. Днага след като Германия даде отговора си на Франция и на Англия относно предложението им за сключване обща въздухоплавателна конвенция, видният английски държавник Остинъ Чеймбърлейн написа следната статия, която даваме по важнитъ ѝ аспекти:

Германският отговоръ на френско английското предложение за сключване на въздухоплавателна конвенция, която да гарантира границитъ на Западна Европа, а също и въпроса за разоръжаването, насочва вниманието към едн хроническа общоевропейска проблема.

Следъ като бѣ направено първото предложение на Германия, надеждата за общо миротворяване на Европа израствала значително. Но да се върди, че само такава една догодба би отстранила всички причини за раздори, би било ресилено.

Нѣкои отъ причинитъ за разногласия и раздори в криятъ въ мирнитъ договори, и други датиратъ ще преди войната.

Така например, Франция и Германия продължава да ги дѣли Версайският договоръ, макаръ че ече голѣма частъ отъ клаузитъ му не се прилагатъ.

Отъ друга страна, несолучливата разпокъсаностъ на Срдна Европа тчужди Австрия и Унгария отъ Малкото съгласение.

Дори и дн се премакнатъ всички тия „неправди“ на мирнитъ договори, все пакъ биха станали доста огнища за раздори.

Всички тия причини дѣлѣха Европа презъ последнитъ 15 ддини на два лагеръ. Огъ време на време се появява нѣрва малко по друга прегрупировка на силитъ, обаче основнитъ линии си оставатъ все щитѣ.

Двата лагера се определятъ отъ ревизионисти и антиревизионисти.

Не трѣбва да се забравя, че есь понятието „ревизионистъ“ се употребява само за държавитъ, които сж били разоръсани по силата на мирнитъ договори. Всѣка държава, която е недоволна отъ днешнитъ си граници, която иска да ги разшири за смѣтка на другитъ, се счита като ревизионистическа.

Къмъ тоя лагеръ спадатъ и ния държави, които не сж еволни отъ печалбата, която мѣ се пада отъ голѣмата война и които искатъ да получатъ повече — безразлично или въ името на справедливостъ, или отъ отворение, или отъ попански потребности.

Въ това отношение тѣ могатъ да се сравнятъ съ социалиститъ, които искатъ да провѣнятъ днешния строй, съ целъ едно „по-добро разпредѣление на благата“.

Въ всички случаи, причинитъ, които се сочатъ, сж само динъ предлогъ да се заграбятъ отъ онова, което днесъ намира въ чужди ръце. Разликата между размирнитъ социалисти и държавитъ-ревизионисти е следната:

— Докато социалиститъ могатъ да бждатъ обуздани по рѣдствомъ полицията и сж милищата, за другитъ — за държавитъ ревизионисти за сега има друго срдство на свѣта, и свенъ войната. А нейниятъ край не може да се предвиди. Ревизионисти има не само между победенитъ. Такава сж и Италия, и Япония. Маршаръ и да участвуваха при разпредѣленето на печалбитъ отъ войната, тѣ искатъ на всѣка цена да разширятъ сферата си на влияние.

Италия, обаче, следъ последнитъ събития въ Австрия, а и следъ като получи известна териториална компенсация отъ Франция, стана значително по резервирана по отношение на статуквото.

Духътъ за ревизия пламти въ Европа най-силно между победенитъ. Най типиченъ примеръ въ това отношение ни дава хитлеристска Германия. Това ни обяснява защо германската външна политика, а също и претенциитъ ѝ, даватъ насока на цѣлото международно политическо положение въ Европа.

За краткото време отъ двегодини събитията въ Германия измѣниха положението въ Европа много повече, отколкото всички останали събития презъ последнитъ 15 години.

Това направи отъ Съветска Русия най-върлия, а може би и най-силния противникъ на Германия. Същото това обстоятелство принуди и Италия да се помири най-после съ Франция.

Накрай, германската политика доведе до това, щото презъ изминалата се седмица Англия предприе една важна стѣпка, за каквато до миналата седмица нито дума не би могло да става.

Като се изключи Полша, която изглежда все повече се ангажира съ Германия, всички останали държави въ Европа сж противъ ревизията. Тѣ сж начело съ Франция, Русия, Белгия, Малкото съгласение, Гърция и Турция.

Извънъ тази групировка, но все пакъ за статуквото, сж и неутралнитъ държави въ Европа, които малко или много сж доволни отъ сегашнитъ си граници.

Докато антиревизионистическитъ държава говорятъ, че по принципъ нѣматъ нищо противъ една мирна ревизия на договоритъ, въ същностъ тѣхнитъ интереси имъ пречатъ да допуснатъ каквото и да било разискване на мирнитъ договори, а това е една същинска преграда срещу ревизионизма.

Нѣщо повече, тия държави иматъ голѣмо надмощие надъ ревизиониститъ. Ако се дойде до въоръжено сблъскване между ревизионисти и антиревизионисти, шансоветъ за победа на ревизиониститъ сж почти никакви. Разбира се, при това твърдение не се държи смѣтка за Англия. За нещастие, за мира въ Европа не се води открита борба. Такава нѣщо въ дипломатията много рѣдко се случва.

Но има и друго едно интересно обстоятелство. Противнитъ на ревизията сж една коалиция, създадена отъ нужда. Тѣхъ ги съединява само общата опасностъ. Иначе тѣхъ ги дѣлятъ дълбоки различия. Когато опасността стане остра, отбегнатитъ отношения между тѣхъ се смекчаватъ, обаче, премине ли външната опасностъ, вътрешнитъ различия между тѣхъ отново избиватъ на повърхността.

Тия тѣхни разногласия много ловко се използватъ отъ ревизиониститъ.

Всичко това ни обяснява защо въ Европа нито една спогодба не трае дълго време.

Типиченъ примеръ за положението въ Европа е Австрия. Всички нейни съседни, начело съ Франция и Италия, сж напълно съгласни съ това, че трѣбва на всѣка цена да се попречи на Германия да заграби Австрия. Но дойде ли се до изработване на подробния планъ за защита на австрийската независимостъ, противоположитъ интереси парализиратъ всѣка акция.

Държавитъ отъ Малкото съгласение дължатъ днешното си състояние изключително на провалянето на Хабсбургитъ. Ето защо Малкото съгласение въ края на края на край-

Дирекцията на въздухоплаването представя отъ утре 25 т. м. въ

Глория Паласъ

Величествена въздушна драма

Полетъ въ нощта

продукция на Метро

Епопея на носителитъ на най-новата култура въ свѣта, съ незаменимитъ гении на екрана:

Джонъ Бариморъ, Елен Хейсъ, Кларкъ Рейблъ, Лайонелъ Бариморъ, Робертъ Монтгомери и Мирна Лои.

щата по-скоро би се съгласило Австрия да попадне въ прегръдкитъ на Германия, отколкото да се възстанови каквато и да било уния между Австрия и Унгария, подъ скиптъра на Хабсбургитъ, или пъкъ Австрия да попадне подъ протектората на Италия.

Това положение на нѣщата може да докара работитъ до тамъ, щото Австрия наистина да попадне въ ръцетъ на Германия.

Този малъкъ примеръ е много красноречивъ за почти всички проблеми на днешна Европа. Той ни показва защо

днесъ въ Европа не може да се дойде до трайно разбирателство.

Задачата на европейскитъ дипломати се усложнява и отъ друго обстоятелство: — Противоречия и конфликтитъ въ отдѣлнитъ държави относно външната имъ политика! Така например, Франция непрекъснато се колебае между желанието си да бжде върна на Съветска Русия и на Малкото съгласение и желанието си, отъ друга страна, да бжде въ тѣсни връзки съ Англия и Италия, които желаятъ да се помиятъ и спогодятъ съ Германия.

Открити три конгреса

въ София. Поднесени приветствия София 24 Днесъ въ София се откри конгресътъ на служителитъ по т. пощенското ведомство.

Избра се бюро въ съставъ: председател Хр. Бахчевановъ, началникъ на отдѣление при М. вото на съобщенията, членове Ст. Пешевъ, началникъ т. п. станция Бургазъ, Инж. Миховъ и двама секретари — Янко Русиновъ и Дим. Кръсневъ.

Конгресътъ бѣ поздравенъ отъ м-ра на съобщенията Н. Захариевъ и отъ главния ди-

ХРОНИКА

Отъ вторникъ 26 тогю вестника ни почва печатането на единъ голѣмъ, изчерпателенъ прегледъ върху художествената дейностъ на общинския театъръ. Ще бждатъ разгледани всички постановки на театъра и всички актьори по отдѣлно.

Последниятъ срокъ за изплащане на всички прѣки данъци е 25 февруарий. Следъ тази дата данъцитъ ще се събиратъ съ гл. би.

Усилено се почиства мѣстото около Аспаруховата кула. Сж щото мѣсто ще бжде превърнато на паркъ. Околнитъ къщи около кулата ще бждатъ отчуждени.

Отъ 23 т. м. до 1 мартъ вклучително сж дежурни следнитъ аптеки: Гроздъ въ — подъ военния клубъ, Спасовъ — Владиславъ и Георгиевъ — ул. „Царъ Борисъ“.

Още презъ това лѣто ще почне довършването на шосето Варна Карантината и Карантината — Галата, За довършването на това шосе ще бждатъ ангажирани безработни.

По шалката Ви има достатъчно мазини и прахъ. Матей Недковъ.

До сега Варненската община е доставила около 1200 кубика камъни. Около 1000 кубика вече сж очукани. Наскоро ще бждатъ доставени още 800 куб. камъни.

Въ най-скоро време ще почне изравняването на пазарния площадъ. Сж щия площадъ презъ това лѣто ще бжде окончателно готовъ.

ПОСЕТЕТЕ българската национална вечеръ на 2 мартъ на „Любовъ къмъ Родината“. 1—0.

Избухна бомба отъ ароматични и божествени Сунгурларски, Русларски и Варненски вина, бѣли и червени въ пивница „Сунгурларе“ ул. „Владиславъ“ 15 на В. Николовъ. Цени народни. Екстремни мезета 1-2039 4

ректоръ на пощитъ Юруковъ, Конгреса се откри въ съюзното здание Съюзътъ на т. пощенци брои 4,851 души.

Въ зданието на Свободния университетъ се откри конгресътъ на лозаритъ.

Днесъ сж що така се откри въ София и конгресътъ на ж. п. посредници.

358 „Потайноститъ на принцъ Карла

— Но действително, ти трѣбва да любишъ принца, защото иначе не би дошла да го чакашъ тука, въ такъвъ часъ!

— Не, не го чакамъ! Нима ти вървашъ, че азъ искамъ да бжда забелзана отъ него, особено тука? Нима ти мислишъ, че азъ ще се забравя до тамъ, щото тука да му засвидетелствувамъ любовта си?

— Не, не, Адела!

— Разбирамъ, ти само искашъ да шпионирашъ принца!

— Камериера му Виленъ ми каза, че принцъ Флоримонъ ималъ намѣрение да отпътува днесъ.

— Да отпътува ли? Сега въ това зимно време ли?

— Не можахъ още да узная каква целъ се крие подъ булото на това пътуване... Но струва ми се, че принца има причини за да държи всичко тайно!

— О! да не би да люби и друга нѣкоя!

— Може и да има шъ право, Адела! отговори Антоанета Бери съ мрачна сериозностъ, принцъ Флоримонъ отъ дълго време насамъ не е идвалъ у насъ?

— Камериера Виленъ, ми каза, че принца билъ голѣмъ мечтателъ и че ималъ съвсемъ чудни мисли.

— Тогава какъво си дошла да правишъ тука?

— Искамъ да узная, дали действително принцъ Флоримонъ заминава и кжде отива.

— Я млъкни, че една карета минава презъ двора на двореца.

— Антоанета дръпна Адела задъ една колона.

— Една карета иде, каза тя, нека стоиме тука за да не ни видятъ!

— Каретата мина презъ вратата.

— Той е!

— Принца е! — пошепна Адела, която се надвеси и позна ливрежата на кочияша.

Библиотека „Варненски новини“ 359

Това бѣше една съвсемъ проста дворцова карета, безъ никакви украшения.

Два силни коня бѣха впрѣгнати въ нея.

На каретата, до кочияша нѣмаше нито единъ слуга. Отзадъ на гърба на каретата бѣха вързани нѣколко пжтни сандѣци.

— Вѣрно е, че заминава, каза Антоанета, по такъвъ начинъ, обаче, не трѣгва на далеченъ пътъ единъ принцъ!

Подъ булото на това пътуване нѣщо се крие; Виленъ има право!

Безъ слуги, безъ другари, безъ багажъ!

— Може всичко това да не му се нрави! — каза Адела.

— Камериера Виленъ ще ми разясни всичко, добави Антоанета, азъ още не мога да се помиря съ мисълта, че той може би да обича друга нѣкоя девойка по много отъ мене.

Когато тоя разговоръ се водѣше между Антоанета и Адела Бери предъ вратата на Лувърския дворецъ, каретата гърмеше изъ парижкитъ улици. Въ каретата седѣше маркизъ де Монфоръ до принца Флориманъ, който прихна да се смѣе.

— Заминаваме, драгий ми маркизе! каза принца, виждамъ теето безпокойствие и то ми причинява неопикуема радост!

— Ти още не знаешъ на кжде отиваме и това те тревожи!

— Господъ да ни закрия Ваше Величество! Но какви бѣха тия чудни приготовления?

— Ти даже още не можешъ да дойдешъ на себе си, отъ голѣмото си очудване!

Нито даже знаешъ що означава всичко това! Потърпи, обаче, още малко и следъ половинъ часъ най-много ще узнаешъ всичко.

— Право да си каже, наскърбенъ съмъ Ваше Величество! — каза маркизъ де Монфоръ.

— Наскърбенъ ли си?

— Защо си наскърбенъ, го попита принцъ Фло-

